

Den birfilande snöstorm vid herkuliska uren
Över iskrönt gränsrygg i ursprungsmakt
Från berggryggens skulderblad hörs näverluren
De klagande toner i svältande trakt

Med hungerns sorgevagnar som släpande ok
Utmärglade, halögda, med bukar som rämnar
Nybyggaröden insvepta i vinterns dok
Där ovädret skövlar och ruiner efterlämnar

Vävtätt är snöfallet som ger en matt belysning
Kylan förkunnar sin härskarrätt
Nu födan har sinat, allt känns som en feberrysning
Det gnager i själen hos fjällbygdens ätt

Livslågan falnar för omächtig nöd
"Ett kungarike, för kött och bröd"
Från korpboning höres hanskratten
Så sakteligen närmar sig polarnatten

Och fjällskred avlas vid topparnas fästen
En dundrande härsmakt i rasande färd
Byns undergång, och lavinen är själva offerprästen
Och drivornas fängsel dess altarhård

Frosttronade de domnar
Till griftlig stillhet de somnar